# Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 8. martā**

Apelācija — Valsts atbalsts — LESD 107. panta 1. punkts — LESD 106. panta 2. punkts — Dānijas iestāžu pasākumi par labu Dānijas sabiedriskajai raidorganizācijai TV2/Danmark — Ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi saistītu izmaksu kompensācija — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu

Lieta C-660/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2015. gada 8. decembrī iesniedza

**Viasat Broadcasting UK Ltd**, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *M. Honoré* un *S. E. Kalsmose-Hjelmborg, advokater*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējās lietas dalībnieces:

**Eiropas Komisija**, ko pārstāv *L. Grønfeldt*, kā arī *L. Flynn* un *B. Stromsky*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē,

**Dānijas Karaliste**, ko pārstāv *C. Thorning*, pārstāvis, kam palīdz *R. Holdgaard*, *advokat*,

**TV2/Danmark A/S**, Odense (Dānija), ko pārstāv *O. Koktvedgaard*, *advokat*,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši J. Regans [*E. Regan*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 10. novembra tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Viasat Broadcasting UK Ltd* (turpmāk tekstā – "*Viasat*") lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu *Viasat Broadcasting UK*/Komisija (T-125/12, EU:T:2015:687; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tā noraidīja *Viasat* prasību pret Komisijas 2011. gada 20. aprīļa Lēmumu 2011/839/ES par Dānijas īstenotajiem pasākumiem (C 2/03) attiecībā uz *TV2/Danmark* (OV 2011, L 340, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), ar kuru Eiropas Komisija, par valsts atbalstu atzīstot dažādus pasākumus, ko Dānijas Karaliste veikusi par labu *TV2/Danmark* (turpmāk tekstā – "*TV2*"), nolēma, ka tie ir jāuzskata par saderīgiem ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz LESD 106. panta 2. punktu.

### Tiesvedības priekšvēsture

2 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 1.–17. punktā tiesvedības priekšvēsturi ir izklāstījusi šādi:

"1. Šī prasība ir par lūgumu daļēji atcelt [apstrīdēto] lēmumu, ciktāl tajā ir konstatēts, ka [pasākumi, ko Dānijas Karaliste veikusi attiecībā uz *TV2*], pat būdami valsts atbalsts, tomēr ir saderīgi ar iekšējo tirgu LESD 106. panta 2. punkta izpratnē. To ir cēlusi [*Viasat*], kas ir apraides komercsabiedrība, kura darbojas Dānijas tirgū un ir tieša konkurente Dānijas valsts apraides sabiedrībai *TV2/Danmark A/S* (turpmāk tekstā – "*TV2 A/S*")].

*2.* *TV2 A/S* tika izveidota, lai no 2003. gada 1. janvāra grāmatvedības un nodokļu jautājumos aizstātu valsts neatkarīgo uzņēmumu [*TV2*], kas tika izveidots 1986. gadā ar [1986. gada 4. jūnija] *Lov n° 335 om ændring af Lov om radio-og fjernsynsvirksomhed* [(Likums par grozījumiem Likumā par apraides pakalpojumiem)]. *TV2 A/S* tāpat kā tās priekštece *TV2* ir otrā sabiedriskās televīzijas raidstacija Dānijā, kur pirmā ir *Danmarks Radio* (turpmāk tekstā – "*DR*").

*3.* *TV2 A/S* tāpat kā iepriekš *TV2* ir uzticēts sabiedriskā pakalpojuma uzdevums, kas ir veidot un pārraidīt valsts mēroga un reģionālās televīzijas programmas. Šī apraide var notikt, izmantojot radioiekārtas, satelītu vai kabeļu sistēmas. Noteikumus attiecībā uz *TV2 A/S* un *TV2* sabiedrisko pakalpojumu saistībām nosaka Dānijas kultūras ministrs.

4. Papildus sabiedriskajām raidorganizācijām Dānijas televīzijas tirgū ir arī komerciālas raidorganizācijas. It īpaši runa ir, pirmkārt, par [*Viasat*] un, otrkārt, par sabiedrību kopumu, kas sastāv no *SBS TV A/S* un *SBS Danish Television Ltd* (turpmāk tekstā – "*SBS*").

*5.* *TV2* tika izveidota, izmantojot valsts aizdevumu ar procentiem, un tās darbībai tāpat kā *DR* gadījumā bija jātiek finansētai, izmantojot peļņu no licenču maksas, ko maksā visi Dānijas televīzijas skatītāji. Dānijas likumdevējs tomēr nolēma, ka, atšķirībā no *DR*, *TV2* būšot iespēja izmantot arī peļņu no darbības reklāmas jomā.

6. Pamatojoties uz sabiedrības *SBS Broadcasting SA/Tv Danmark*, kas ir vēl viena komerciāla raidorganizācija Dānijas tirgū, 2000. gada 5. aprīlī iesniegto sūdzību, Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 19. maija Lēmumā 2004/217/EK par Dānijas īstenotajiem pasākumiem attiecībā uz [*TV2*] (OV 2006, L 85, 1. lpp., labojums OV 2006, L 368, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "*TV2 I* lēmums") tika veikta *TV2* finansēšanas sistēmas pārbaude. Šis lēmums attiecās uz laika posmu no 1995. līdz 2002. gadam un uz turpmāk uzskaitītajiem pasākumiem: ieņēmumi no licenču maksas; *ad hoc* piešķirto summu pārskaitījumi no fondiem, kuriem ir uzticēta *TV2* finansēšana (*Fonds TV2* un *Radiofonden*); atbrīvojums no uzņēmumu ienākuma nodokļa; atbrīvojums no *TV2* dibināšanas kapitāla aizņēmuma procentu likmēm un daļu iemaksām; valsts garantija

aizņēmumam uzņēmuma darbības nodrošināšanai, kā arī izdevīgi nosacījumi licenču maksas maksāšanai, ko *TV2* maksā par valsts raidītāja frekvences izmantošanu (turpmāk tekstā visi kopā – "attiecīgie pasākumi"). Visbeidzot Komisijas veiktā izmeklēšana attiecās arī uz *TV2* piešķirtajām tiesībām pārraidīt vietējo frekvenču tīklā un visu kopīgo antenu iekārtu īpašnieku pienākumu raidīt *TV2* sabiedrisko pakalpojumu televīzijas programmas, izmantojot savas iekārtas.

7. Pārbaudījusi attiecīgos pasākumus, Komisija nolēma, ka tie ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta (šobrīd – LESD 107. panta 1. punkts) izpratnē. Šis secinājums bija balstīts uz vērtējumu, saskaņā ar kuru *TV2* finansēšanas sistēma, kuras mērķis bija kompensēt tās sabiedrisko pakalpojumu izmaksas, nebija atbilstoša otrajam un ceturtajam no četriem nosacījumiem, ko Tiesa bija ieviesusi ar savu 2003. gada 24. jūlija spriedumu *Altmark Trans* un *RegierungspräsidiumMagdeburg* [(C-280/00, EU:C:2003:415) (turpmāk tekstā – "*Altmark* nosacījumi")].

8. Komisija turklāt nolēma, ka atbalsts, ko Dānijas Karaliste piešķīra *TV2* no 1995. līdz 2002. gadam licenču maksas un citu *TV2 I* lēmumā aprakstīto pasākumu veidā, bija saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši EKL 86. panta 2. punktam (šobrīd – LESD 106. panta 2. punkts), izņemot summu 628,2 miljonu Dānijas kronu (DKK) apmērā, kuru tā atzina par pārmērīgu kompensāciju (*TV2 I* lēmuma preambulas 163. apsvērums un lēmuma 1. pants). Tā līdz ar to uzdeva Dānijas Karalistei atgūt no *TV2 A/S*, kas pa to laiku bija aizstājusi *TV2* (skat. iepriekš 2. punktu), šo summu kopā ar procentiem (*TV2 I* lēmuma 2. pants).

9. Tā kā *TV2 I* lēmuma 2. pantā paredzētā atbalsta atgūšana padarīja *TV2 A/S* maksātnespējīgu, Dānijas Karaliste ar 2004. gada 23. jūlija vēstuli paziņoja Komisijai par šīs sabiedrības rekapitalizācijas projektu. Šajā projektā, ciktāl tas attiecas uz valsts finansētiem pasākumiem, bija paredzēts, pirmkārt, kapitāla ieguldījums DKK 440 miljonu apmērā un, otrkārt, valsts aizdevuma DKK 394 miljonu apmērā pārvēršana par kapitālu. Ar savu 2004. gada 6. oktobra Lēmumu C(2004) 3632, galīgā redakcija, lietā par valsts atbalstu N 313/2004 par [*TV2 A/S*] rekapitalizāciju (OV 2005, C 172, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "rekapitalizācijas lēmums") Komisija secināja, ka abi *TV2 A/S* labā paredzētie pasākumi bija "vajadzīgi, lai atjaunotu kapitālu, kurš *TV2* [*A/S*] pēc tās pārveidošanas par akciju sabiedrību [bija] vajadzīgs, lai izpildītu savu sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu" (rekapitalizācijas lēmuma preambulas 53. apsvērums). Līdz ar to Komisija nolēma, ka visi valsts atbalsta elementi, kas varētu būt saistīti ar paredzēto *TV2 A/S* rekapitalizāciju, ir saderīgi ar iekšējo tirgu atbilstoši EKL 86. panta 2. punktam (rekapitalizācijas lēmuma preambulas 55. apsvērums).

10. Par *TV2 I* lēmumu ir celtas četras prasības atcelt tiesību aktu, un tās cēla, pirmkārt, *TV2 A/S* (lieta T-309/04) un Dānijas Karaliste (lieta T-317/04) un, otrkārt, *TV2 A/S* konkurentes, proti, [*Viasat*] (lieta T-329/04) un *SBS* (lieta T-336/04).

11. Ar 2008. gada 22. oktobra spriedumu *TV2/Danmark* u.c./Komisija [(T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, EU:T:2008:457)] Vispārējā tiesa atcēla *TV2 I* lēmumu. [Šī sprieduma 124. punktā] Vispārējā tiesa pauda nostāju, ka Komisija bija pamatoti atzinusi, ka *TV2* uzticētais sabiedriskā pakalpojuma uzdevums bija atbilstošs apraides pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi definīcijai [..]. Tomēr tā konstatēja arī vairāku pretlikumību esamību *TV2 I* lēmumā, kas galu galā izraisīja tā atcelšanu.

12. Tādējādi, pirmkārt, pārbaudot, vai *TV2 I* lēmumā paredzētajos pasākumos tika izmantoti valsts līdzekļi, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija nebija pamatojusi savu lēmumu attiecībā uz 1995. un 1996. gada ieņēmumu no reklāmas *de facto* uzskatīšanu par valsts līdzekļiem [(spriedums, 2008. gada 22. oktobris, *TV2/Danmark* u.c./Komisija, T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, EU:T:2008:457, 160.–167. punkts)]. Otrkārt, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijas veiktā pārbaude par atbilstību otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam nebija pamatota ar nopietnu analīzi par konkrētajiem juridiskajiem un ekonomiskajiem nosacījumiem,

balstoties uz kuriem tika noteikts, kāda summa no licenču maksas tiks nodota *TV2*. Līdz ar to *TV2 I* lēmumā attiecībā uz šo jautājumu trūkst pamatojuma [(spriedums, 2008. gada 22. oktobris, *TV2/Danmark* u.c./Komisija, T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, EU:T:2008:457, 224.–233. punkts)]. Treškārt, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijas secinājumos, kas attiecas uz atbalsta saderīguma vērtējumu EKL 86. panta 2. punkta izpratnē, it īpaši attiecībā uz pārmērīgas kompensācijas esamību, arī bija pieļauta pamatojuma neesamība. Vispārējās tiesas ieskatā, šī pamatojuma neesamība bija izskaidrojama ar to, ka izmeklēšanas laika posmā netika veikta nopietna pārbaude par konkrētajiem juridiskajiem un ekonomiskajiem nosacījumiem, balstoties uz kuriem tika noteikts, kāda summa no licenču maksas pienākas *TV2* [(spriedums, 2008. gada 22. oktobris, *TV2/Danmark* u.c./Komisija, T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, EU:T:2008:457, 192. un 197.–203. punkts)].

13. Par rekapitalizācijas lēmumu tika celtas divas prasības atcelt tiesību aktu, un tās cēla *SBS* un [*Viasat*]. Ar diviem rīkojumiem, kas tika izdoti 2009. gada 24. septembrī, Vispārējā tiesa konstatēja, ka, ņemot vērā *TV2 I* lēmuma atcelšanu un to, ka starp pienākumu atgūt no šī lēmuma izrietošo atbalstu un rekapitalizācijas lēmumā paredzētajiem pasākumiem pastāv cieša saistība, iepriekš minētās lietas vairs nav jāizskata [(rīkojumi, 2009. gada 24. septembris, *SBS TV* un *SBS DanishTelevision*/Komisija, T-12/05, nav publicēts, EU:T:2009:357, un 2009. gada 24. septembris, *ViasatBroadcasting UK*/Komisija, T-16/05, nav publicēts, EU:T:2009:358)].

14. Pēc *TV2 I* lēmuma atcelšanas Komisija no jauna izvērtēja attiecīgos pasākumus. Šajā gadījumā tā konsultējās ar Dānijas Karalisti un *TV2 A/S* un turklāt saņēma apsvērumus no trešajām personām.

15. Komisija sniedza savas no jauna veiktās attiecīgo pasākumu pārbaudes rezultātus [apstrīdētajā lēmumā], par kuru ir celta šī prasība, kā arī prasība, ko cēla *TV2 A/S* [(lieta *TV2/Danmark* /Komisija, T-674/11, EU:T:2015:684)], par kuru Vispārējā tiesa ir lēmusi šodien taisītā spriedumā.

16. [Apstrīdētais lēmums] ir par pasākumiem, kas tika īstenoti attiecībā uz *TV2* laikā no 1995. līdz 2002. gadam. Tomēr Komisija savā analīzē ir ņēmusi vērā arī 2004. gadā īstenotos rekapitalizācijas pasākumus, kas notika pēc *TV2 I* lēmuma pieņemšanas.

17. [Apstrīdētajā lēmumā] Komisija saglabāja savu nostāju jautājumā par *TV2* labā veikto attiecīgo pasākumu kvalificēšanu par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē ([apstrīdētā lēmuma] preambulas 153. apsvērums). Sākotnēji tā uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas bija valsts līdzekļi ([apstrīdētā lēmuma] preambulas 90. apsvērums) un vēlāk, pārbaudot to, vai ir pastāvējusi selektīva priekšrocība, tā secināja, ka attiecīgie pasākumi nebija atbilstoši otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam ([apstrīdētā lēmuma] preambulas 153. apsvērums). Savukārt, lai gan *TV2 I* lēmumā tā bija lēmusi, ka DKK 628,2 miljonu summa bija pārmērīga kompensācija, kas nav saderīga ar EKL 86. panta 2. punktu, apstrīdētajā lēmumā Komisija uzskatīja, ka šī summa bija *TV2 A/S* pašas līdzekļiem piederīgs uzkrājums ([apstrīdētā lēmuma] preambulas 233. apsvērums). [Apstrīdētā lēmuma] rezolutīvajā daļā tā līdz ar to noteica:

“1. pants

Pasākumi, ko Dānija īstenoja par labu [*TV2*] laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam licenču maksas līdzekļu un citu pasākumu veidā, kuri aplūkoti šajā lēmumā, ir saderīgi ar iekšējo tirgu [LESD] 106. panta 2. punkta izpratnē”.”

## Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

3 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 14. martā, *Viasat* lūdza daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu.

4 *Viasat*, izvirzot divus pamatus, prasīja par nesaderīgu ar iekšējo tirgu atzīt valsts atbalstu, kas piešķirts *TV2*. Pirmais bija balstīts uz Komisijas pieļautu kļūdu tiesību piemērošanā, kas, novērtējot attiecīgo pasākumu saderību ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu, neesot ņēmusi vērā otro un ceturto *Altmark* nosacījumu. Otrais pamats bija balstīts uz Komisijas pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, ciktāl šī iestāde, nesniedzot pamatojumu, esot atzinusi, ka šajā gadījuma bija piemērojams LESD 106. panta 2. punkts, lai gan nebija izpildīts otrais un ceturtais *Altmark* nosacījums.

5 Ar apstrīdēto spriedumu Vispārējā tiesa atzina, ka prasība nav jāizskata, ciktāl tajā ir lūgts atcelt apstrīdēto lēmumu tāpēc, ka Komisija uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību bija pārskaitīti *TV2*, ir valsts atbalsts, un noraidīja šo prasību pārējā daļā.

6 Ar 2015. gada 24. septembra spriedumu lietā *TV2/Danmark*/Komisija (T-674/11, EU:T:2015:684) Vispārējā tiesa, izskatot *TV2* prasību, atcēla apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā par valsts atbalstu bija kvalificēti 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, ko bija saņēmis *TV2*.

## Lietas dalībnieku prasījumi

7 *Viasat* lūdz Tiesu:

— primāri, atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl tajā ir noraidīta tā prasība, un apstrīdēto lēmumu, kā arī piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā un Tiesā un

— pakārtoti, atcelt pārsūdzēto spriedumu, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

8 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— apelācijas sūdzību noraidīt un

— piespriest *Viasat* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

9 Dānijas Karaliste lūdz Tiesu apelācijas sūdzību noraidīt.

10 *TV2 A/S* lūdz Tiesu:

— primāri, apelācijas sūdzību noraidīt;

— pakārtoti, saglabāt pārsūdzētā sprieduma un apstrīdētā lēmuma sekas un

— piespriest *Viasat* atlīdzināt tās tiesāšanās izdevumus.

## Par lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

11 Pēc ģenerāladvokāta secinājumu sniegšanas *Viasat* ar 2017. gada 3. janvāra vēstuli lūdza Tiesu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu. Sava lūguma pamatošanai *Viasat* norāda, ka ģenerāladvokāta secinājumos daži tās argumenti ir deformēti un ir pausti atšķirīgi argumenti, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši.

12 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas Reglamenta 83. pantu tā, uzklausījusi ģenerāladvokātu, jebkurā brīdī var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka nav pietiekami informēta, vai ja kāds lietas dalībnieks pēc šīs daļas pabeigšanas iesniedz ziņas par jaunu

faktu, kam var būt izšķiroša ietekme uz Tiesas nolēmumu, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apspriedušas.

13 Tomēr šajos statūtos un šajā reglamentā ieinteresētajām personām nav paredzēta iespēja iesniegt apsvērumus par ģenerāladvokāta sniegtajiem secinājumiem (skat. spriedumu, 2014. gada 4. septembris, *Vnuk*, C-162/13, EU:C:2014:2146, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

14 Šajā ziņā no LESD 252. panta otrās daļas izriet, ka ģenerāladvokāta uzdevums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē sniegt pamatotus secinājumus lietās, kurās ir vajadzīga viņa iesaistīšanās, ņemot vērā, ka Tiesai nav saistoši ne šie secinājumi, ne to pamatojums. Tādējādi viena lietas dalībnieka nepiekrišana minētajiem secinājumiem, lai kādi arī būtu šajos secinājumos aplūkotie jautājumi, pati par sevi nevar būt iemesls, kas pamato tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu (skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Padome/*Front Polisario*, C-104/16 P, EU:C:2016:973, 60. un 61. punkts un tajos minētā judikatūra).

15 Tādējādi Tiesa, uzklausījusi ģenerāladvokātu, uzskata, ka tai ir visa vajadzīgā informācija, lai pieņemtu nolēmumu, un ka šī informācija ir bijusi tajā notikušo lietas dalībnieku debašu priekšmets.

16 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Tiesa uzskata, ka nav pamata izdot rīkojumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu.

## Par apelācijas sūdzību

### *Par pirmo pamatu, kas ir balstīts uz LESD 106. panta 2. punkta pārkāpumu*

#### Lietas dalībnieku argumenti

17 Ar pirmo pamatu *Viasat* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka, Komisijai novērtējot attiecīgo pasākumu samērīgumu ar LESD 106. panta 2. punktā izvirzītajām prasībām, it īpaši tām, saskaņā ar kurām, pirmkārt, Līgumu noteikumu piemērošanai ir jārada šķēršļi uzdotā uzdevuma izpildei un, otrkārt, šī uzdevuma izpilde nedrīkst ietekmēt tirdzniecības attīstību pretēji Eiropas Savienības interesēm, šai iestādei nebija jāņem vērā, ka šie pasākumi neatbilst otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam. Saskaņā ar šiem nosacījumiem parametriem, pamatojoties uz kuriem tiek aprēķināta kompensācija par sabiedriskā pakalpojuma izpildi, ir jābūt iepriekš objektīvi un pārskatāmi noteiktiem un šī kompensācija ir jānosaka, pamatojoties uz to izmaksu analīzi, kas vidējam, labi pārvaldītam uzņēmumam būtu radušās, izpildot attiecīgo sabiedriskā pakalpojumu uzdevumu.

18 *Viasat* apgalvo, ka no LESD 106. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka prasība, saskaņā ar kuru Līgumu noteikumu piemērošanai, it īpaši konkurences noteikumu piemērošanai ir jārada šķēršļi uzdevumu izpildei, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir atsauce uz citiem Līguma noteikumiem. Līdz ar to, novērtējot valsts atbalsta saderību ar šo 106. panta 2. punktu, šie pārējie noteikumi būtu iepriekš jāpārbauda. Tādējādi šajā gadījumā šajā kontekstā būtu bijis jāpārbauda, vai katrs no *Altmark* nosacījumiem radīja šķēršļus *TV2* uzdotā sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma izpildei. Ja šī pārbaude būtu veikta, Komisija būtu secinājusi, ka tādu pasākumu veikšana par labu *TV2*, kas atbilst otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam, neradīja šķēršļus šī uzdevuma izpildei.

19 Tāpat arī, lai nodrošinātu to prasību ievērošanu, kas attiecas uz šķēršļiem konkrētā uzdevuma izpildē, un apdraudējuma neesamību tirdzniecības attīstībai pretēji Savienības interesēm, Komisijai esot bijis jālūdz Dānijas Karaliste pierādīt, ka otrā un ceturtā *Altmark* nosacījuma izpilde esot traucējusi izpildīt *TV2* uzdoto vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes uzdevumu.

20 Komisija, Dānijas Karaliste, kā arī *TV2 A/S* uzskata, ka šis pamats nav pamatots.

Tiesas vērtējums

21 Ar pirmo pamatu *Viasat* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka Komisijai, veicot novērtējumu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, nebija jāņem vērā otrais un ceturtais *Altmark* nosacījums, lai pārbaudītu, vai minēto nosacījumu izpilde ir likusi šķēršļus *TV2* uzdotā uzdevuma izpildei.

22 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai valsts pasākumu varētu kvalificēt kā valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, pirmkārt, ir jābūt valsts intervencei vai valsts līdzekļu izmantošanai, otrkārt, šai intervencei ir jāspēj ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, treškārt, tai ir jāpiešķir attiecīgajam uzņēmumam selektīva priekšrocība un, ceturtkārt, tai ir jākropļo vai jādraud kropļot konkurenci (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 2. septembris, Komisija/*Deutsche Post*, C-399/08 P, EU:C:2010:481, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Tā kā šie nosacījumi ir kumulatīvi, valsts pasākumu nevar kvalificēt par valsts atbalstu, ja viens no tiem nav izpildīts. Tieši pretēji, ja visi minētie nosacījumi ir izpildīti, šis pasākums ir valsts atbalsts un tādējādi, ja vien Līgumos nav paredzētas atkāpes, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

24 Runājot par trešo kritēriju pasākuma kvalificēšanai par valsts atbalstu, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru par atbalstu tiek uzskatīti visu veidu iejaukšanās pasākumi, ar kuriem var tieši vai netieši tikt atbalstīti atsevišķi uzņēmumi vai radītas tiem tādas ekonomiskās priekšrocības, ko šie saņēmēji uzņēmumi parastos tirgus apstākļos nebūtu varējuši gūt (it īpaši skat. spriedumu, 2016. gada 30. jūnijs, Beļģija/Komisija, C-270/15 P, EU:C:2016:489, 34. punkts).

25 Tomēr ir jāatgādina, ka Tiesa precizēja, ka, ciktāl valsts iejaukšanās ir jāuzskata par kompensāciju, kas ir atlīdzība par pakalpojumiem, kurus saņēmējs uzņēmums sniedz, lai pildītu sabiedriskā pakalpojuma saistības, un realitātē šim uzņēmumam nav finansiālu priekšrocību, un ciktāl minētā iejaukšanās tādējādi nerada šim uzņēmumam izdevīgāku konkurences stāvokli, salīdzinot ar uzņēmumiem, kuri ar to konkurē, šāda iejaukšanās nav LESD 107. panta 1. punkta darbības jomā (skat. spriedumu, 2003. gada 24. jūlijs, *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, EU:C:2003:415, 87. punkts).

26 Saskaņā ar 2003. gada 24. jūlija sprieduma *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415) 88.–93. punktu, lai šāda iejaukšanās netiktu kvalificēta kā valsts atbalsts, ir jābūt izpildītam zināmam skaitam nosacījumu. Pirmkārt, saņēmējam uzņēmumam faktiski ir jābūt uzliktām sabiedrisko pakalpojumu saistībām un šīm saistībām ir jābūt skaidri definētām. Otrkārt, parametri, pamatojoties uz kuriem aprēķina kompensāciju summu, ir jānosaka iepriekš, ievērojot objektivitāti un pārredzamību. Treškārt, kompensācija nedrīkst pārsniegt to, kas ir vajadzīga, lai pilnīgi vai daļēji segtu izmaksas, kuras ir radušās, izpildot sabiedriskā pakalpojuma saistības. Ceturtkārt, nepieciešamās kompensācijas apmērs ir jānosaka, pamatojoties uz to izmaksu analīzi, kādas rastos vidējam uzņēmumam, kurš ir labi pārvaldīts un ar sabiedrisko pakalpojumu saistīto prasību izpildei atbilstoši aprīkots, lai izpildītu šos pienākumus.

27 Gadījumā, ja iepriekšējā punktā minētie nosacījumi nav izpildīti, attiecīgais valsts pasākums piešķir selektīvu priekšrocību uzņēmumam, kas ir tā adresāts, un, ja turklāt ir izpildīti citi LESD 107. panta 1. punktā minētie kritēriji, šis pasākums ir atbalsts, kas principā nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

28 Runājot par LESD 106. panta 2. punktu, šī tiesību norma paredz, ka uz uzņēmumiem, kam ir uzticēti pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, attiecas Līgumos ietvertie noteikumi un it īpaši noteikumi par konkurenci, ja šo noteikumu piemērojums *de iure* vai *de facto* netraucē veikt tiem uzticētos konkrētos uzdevumus un ja tie neietekmē tirdzniecības attīstību tiktāl, lai kaitētu Savienības interesēm.

29 Kā izriet no judikatūras, pats LESD 106. panta 2. punkta formulējums parāda, ka atkāpes no Līguma noteikumiem ir atļautas tikai tad, ja tās ir vajadzīgas konkrēta uzdevuma izpildei, kas ir uzticēts uzņēmumam, kurš ir atbildīgs par pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi pārvaldību (šajā ziņā skat. spriedumus, 1997. gada 23. oktobris, Komisija/Francija, C-159/94, EU:C:1997:501, 54. punkts, un 2013. gada 28. februāris, *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*, C-1/12, EU:C:2013:127, 106. punkts).

30 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka nav vajadzīgs, lai būtu apdraudēts uzņēmuma, kas atbildīgs par pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi pārvaldību, finansiālais līdzsvars vai ekonomiskā dzīvotspēja. Pietiek, ja, nepastāvot attiecīgajām tiesībām, nevar izpildīt īpašos uzņēmumam uzticētos uzdevumus vai ja šo tiesību saglabāšana ir vajadzīga, lai to izmantotājs varētu izpildīt uzdevumus, kas ir saistīti ar vispārējām ekonomiskām interesēm un kas tam uzticēti ekonomiski pieņemamos apstākļos (skat. spriedumu, 2007. gada 15. novembris, *International Mail Spain*, C-162/06, EU:C:2007:681, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Ar zināmiem nosacījumiem atļaujot atkāpes no Līguma vispārējiem noteikumiem, LESD 106. panta 2. punkta mērķis ir saskaņot dalībvalstu intereses izmantot noteiktus publiskā sektora uzņēmumus kā ekonomiskas vai nodokļu politikas instrumentu ar Savienības interesēm konkurences noteikumu ievērošanā un kopējā tirgus vienotības saglabāšanā (šajā ziņā skat. spriedumu, 1997. gada 23. oktobris, Komisija/Francija, C-159/94, EU:C:1997:501, 55. punkts).

32 Kā tas ir izklāstīts šī sprieduma 21. punktā, *Viasat* uzskata, ka Komisijai, veicot novērtējumu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, bija jāpārbauda, vai otrā un ceturtā *Altmark* nosacījuma izpilde ir traucējusi *TV2* izpildīt tam uzticēto uzdevumu.

33 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai pārbaudītu pasākumu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, Komisijai, pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, nav jāpārbauda, vai ir ievēroti nosacījumi, kas ir izvirzīti judikatūrā *Altmark*, it īpaši tās otrais un ceturtais nosacījums.

34 Kā to tieši ir atzinusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 63. punktā, šajā judikatūrā izvirzīto nosacījumu ievērošanas pārbaude ir jāveic pirms tam, proti, pārbaudot to, vai attiecīgie pasākumi ir jākvalificē kā valsts atbalsts. Uz šo jautājumu patiesībā ir jāatbild pirms jautājuma, ar kura palīdzību attiecīgā gadījumā ir jāpārbauda, vai nesaderīgs atbalsts tomēr ir vajadzīgs attiecīgā pasākuma adresātam uzticētā uzdevuma izpildei atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam.

35 Savukārt nosacījumi, kas ir izvirzīti judikatūrā *Altmark*, vairs nav jāpiemēro, ja Komisija, konstatējusi, ka pasākums ir jākvalificē par atbalstu, it īpaši ciktāl atbalsta saņēmējs uzņēmums nevar tikt salīdzināts ar vidēju uzņēmumu, kas ir labi pārvaldīts un ar sabiedrisko pakalpojumu saistīto prasību izpildei atbilstoši aprīkots, pārbauda, vai šis atbalsts var būt pamatots saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu.

36 Šī pēdējā tiesību norma, kas ir precizēta ar Protokolu (Nr. 26) par sabiedriskiem pakalpojumiem (OV 2010, C 83, 308. lpp.), kā arī, runājot par šajā lietā aplūkoto jomu, ar Protokolu (Nr. 29) par sabiedriskās apraides sistēmu dalībvalstīs (OV 2010, C 83, 312. lpp.), nevar tikt interpretēta izolēti, ņemot vērā tikai tās tekstu, neņemot vērā ar minētajiem protokoliem izdarītos precizējumus.

37 Secinājums, kas ir ietverts šī sprieduma 35. punktā, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 43. punktā, ir apstiprināts ar Protokola Nr. 29 noteikumiem, kuros ir noteikts, ka "Līgumu noteikumi neskar dalībvalstu kompetenci nodrošināt sabiedriskās apraides finansējumu, ja šādu finansējumu piešķir apraides organizācijām, lai tās izpildītu valsts pasūtījumu, ko tām uzticējusi, noteikusi un organizējusi attiecīgā dalībvalsts, un ja šāds finansējums nav pretrunā kopējām interesēm, iespaidojot tirdzniecības nosacījumus un konkurenci Savienībā, tomēr ņemot vērā valsts pasūtījuma izpildi".

38 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētajā spriedumā atzīstot, ka LESD 106. panta 2. punkts neuzliek Komisijai pienākumu ņemt vērā otro un ceturto *Altmark* nosacījumu, lai izlemtu, vai valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar šo tiesību normu.

39 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

*Par otro pamatu, kas attiecas uz LESD 296. panta pārkāpumu*

Lietas dalībnieku argumenti

40 Ar otro pamatu *Viasat* kritizē pārsūdzētā sprieduma 103. un 104. punktu, jo Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot tā atcelšanas pamatu, kas bija pamatots ar to, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija bija pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, kas izriet no LESD 296. panta.

41 *Viasat* arī pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav atbildējusi uz pamatiem, kas bija izvirzīti prasības pieteikumā pirmajā instancē.

42 Komisija uzskata, ka otrais pamats daļēji nav pieņemams un katrā ziņā tas ir nepamatots.

Tiesas vērtējums

43 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru 296. pantā prasītajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un tam nepārprotami un viennozīmīgi ir jāatspoguļo iestādes – akta autores – argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentā tiesa varētu veikt pārbaudi (spriedums, 2011. gada 29. septembris, *Elf Aquitaine*/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 103. punktā Vispārējā tiesa ir noraidījusi pamatu, kas attiecas uz pamatojuma neesamību apstrīdētajā lēmumā, norādot, ka tas, ka "[apstrīdētajā] lēmumā nekas nav teikts attiecībā uz otrā un ceturtā *Altmark* nosacījuma lomu attiecīgo pasākumu saderības ar iekšējo tirgu vērtējumā, nav saistīts ar Komisijas pieļautu spriešanas kļūdu vai pamatojuma nenorādīšanu [apstrīdētajā lēmumā], bet ar to, ka šajā lēmumā ir piemērota analīzes metode, kas atšķiras no tās, kuru ir izvēlējusies [*Viasat*]".

45 Kā to ir atzinis *Viasat*, apstrīdētais lēmums būtu nepietiekami pamatots tikai tad, ja Komisijai būtu bijis jāpiemēro analīze, kas, kā uzskata *Viasat*, izriet no LESD 106. panta 2. punkta.

46 No šī sprieduma 37. punkta izriet, ka LESD 106. panta 2. punkts nelika Komisijai ņemt vērā otro un ceturto *Altmark* nosacījumu, lai izlemtu, vai valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar šo tiesību normu. Tādējādi Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka apstrīdētais lēmums bija pietiekami pamatots.

47 Turklāt, kā ģenerāladvokāts to ir norādījis secinājumu 58. punktā, iebildums, kas attiecas uz atbildes nesniegšanu uz pamatiem, kuri bija izvirzīti prasības pieteikumā pirmajā instancē, nav pietiekami izvērsts, lai pārējie lietas dalībnieki apelācijas tiesvedībā varētu uz to atbildēt vai lai Tiesa varētu par to lemt. Līdz ar to tas ir nepieņemams.

48 Tādējādi apelācijas sūdzības otrais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un kā daļēji nepamatots.

49 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

50 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

51 Tā kā Komisija un *TV2 A/S* ir prasījusi piespriest *Viasat* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tam šis spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež *Viasat* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

52 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

53 Dānijas Karaliste kā persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

**1) apelācijas sūdzību noraidīt;**

*2) Viasat Broadcasting UK Ltd* **atlīdzina Eiropas Komisijas un** *TV2/Danmark A/S* **tiesāšanās izdevumus**;

**3) Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

[Paraksti]